

42. Scrisoare informativă despre România

Mai 2026

Fiecare așa cum este!

Prefață

de Mathias Clauberg

Dragi cititori,

Formarea și perfecționarea profesională în România este și rămâne o temă importantă: unde pot învăța persoanele vorbitoare de limba română abilități profesionale pentru a-și susține grupul țintă specific?

Elena B., învățătoare la Corabia, a urmat cursul introductiv oferit de Societatea Antroposofică din București, împreună cu Secția pentru Pedagogie Curativă și Dezvoltare Socială Incluzivă (Goetheanum) din București.

Oana M. își descrie experiența de la un curs de perfecționare oferit de Concordia în București. (Concordia Academia este un centru de formare și perfecționare în România și oferă numeroase programe pentru persoanele care activează în domeniul social, pedagogic și medico-social. Cursurile se adresează practicienilor, cadrelor de conducere, strategiilor de resurse umane, precum și specialiștilor în supervizare, coaching și servicii de consultanță în dezvoltarea organizațională)

Aceste cursuri sunt, pe lângă instruirea practică oferită de Bogdan Leonte în Pantelimon, cursurile actuale din oferta supraregională pe care angajații atât de la Corabia, cât și de la Pantelimon le pot urma în domeniul social.

Condițiile sociale modelează în moduri foarte diferite viața persoanelor cu nevoi speciale, atât în România, cât și în Elveția. Cu toate acestea, reglementările legale sunt surprinzător de asemănătoare! Pur și simplu birocratice!

Astfel, normele de igienă ale autorităților din România interzic pur și simplu integrarea unei persoane care are nevoie de asistență, chiar și în cele mai simple procese de muncă, de exemplu în bucătăria mare. În clădirea de locuințe, aceștia își pot pregăti totuși mesele seara și în weekend, împreună cu îngrijitorii lor. În acest mediu asemănător celui privat, se aplică însă aceleași reglementări ca în restaurantele și cantinele profesionale. Ce discrepanță! Aici nu se formează specialiști, ci se ajută persoanele cu nevoie de asistență să obțină cea mai mare autonomie posibilă într-un mediu adaptat omului. Scopul este de a putea învăța ceva care contribuie la formarea comunității și unde bucuria de a trăi prevalează asupra suferinței și a dificultăților.

Trei articole din această scrisoare informativă oferă informații despre prezentul formelor de viață asistate și viziunea lor asupra viitorului, în Pantelimon (RO) și în Langenbruck (CH).

Urmează apoi un raport dintr-o altă perspectivă:

Cum s-a simțit viața în Pantelimon pentru un voluntar german (2024/2025)? Ce oportunități i-au oferit comunitatea din Pantelimon și mediul social din București?

Iar la sfârșitul scrisorii informative, ca în fiecare an: Finanțele și noutățile din Pantelimon, precum și anunțarea proiectelor viitoare. Vă dorim o lectură plăcută.

Perfecționare în București

de Oana MihaProjects and

eventsilescu

Pentru a doua oară, în toamna anului 2025, a avut loc în București un curs de perfecționare pe tema pedagogiei curative și a socioterapiei. Acest curs, structurat în 4 module de câte 3 zile, a fost realizat în colaborare cu Universitatea de Științe Aplicate din Vorarlberg (Fachhochschule Vorarlberg), Concordia Academia București, Walter Dahlhaus și Volker Ermuth.

În mijloc, în față Walter Dahlhaus, în ultimul rând, al doilea din dreapta Volker Ermuth

Participarea la cursul organizat de Concordia mi-a oferit sprijinul necesar pentru a face față unei situații pentru care nu mă simțeam pregătită: conducerea unei clase cu cinci copii cu cerințe educaționale speciale (CES), începând din toamna anului 2025.

În ultimii nouă ani, participasem în principal la cursuri de formare continuă pentru învățământul tradițional și cel Waldorf. Până în acest an școlar, nu aveam experiență în predarea copiilor cu nevoi speciale, dar cursul la care am participat m-a ajutat să înțeleg și să pătrund mai profund în lumea acestor copii. Din fire, sunt o persoană ambițioasă, concentrată pe rezultate, dar anul acesta, în cadrul cursului, am învățat cât de important este să mă adaptez la nevoile copiilor din fața mea și să creez spațiu pentru independență și autonomie, pornind cu adevărat de la abilitățile lor. Am înțeles că, dincolo de vârsta biologică, este important să mă raportez la vârsta socio-emoțională a copiilor cu care lucrez, să fiu atentă la limbajul lor prin care comunică cu mine dincolo de cuvinte, să văd progresul individual al fiecărui copil și să adaptez diferențiat conținuturile cu care vin în fața lor.

Multe mulțumiri echipei minunate de formatori care și-au împărtășit experiențele reale cu noi și pentru deschiderea lor de a răspunde la întrebări concrete, pentru sprijinul pe care ni l-au acordat nouă, ca participanți, pentru a ne putea aduce propriile experiențe și a ne sprijini reciproc.

Raport despre cursul introductiv „Dezvoltare socială incluzivă” și despre viața de zi cu zi la Corabia

de Elena Bălănescu - învățătoare la Școala Corabia

În acest an, Corabia a primit în familia sa șase noi angajați care nu au încă experiență în pedagogia curativă. Pentru a-i introduce în activitate, a fost oferit cursul introductiv „Dezvoltare socială incluzivă” (DSI) – pedagogie curativă, socioterapie și agricultură socială, la care au participat și angajați cu experiență din Corabia. Cursul se desfășoară în module pe parcursul acestui an școlar și este organizat de: Secția pentru Dezvoltare Socială Incluzivă de la Goetheanum – Elveția, „Asociația pentru Promovarea Pedagogiei Speciale, Socioterapiei și Agriculturii Biodinamice în România” – Centrul Urlați și Societatea Antroposofică din România. De la formatorii care ne-au însoțit pe acest drum, am primit o nouă abordare a pedagogiei curative, socioterapiei și agriculturii sociale, cu inspirație antroposofică, care abordează noi perspective în contextele sociale și profesionale actuale, adaptate timpurilor noastre.

Mai multe informații despre organizarea acestui curs, despre formatori și condițiile de participare pot fi obținute de la domnul John și doamna Roxana Byrde, precum și de la domnul Vlad Popa.

În ceea ce privește cartea domnului Dahlhaus, „Bolile psihice la persoanele cu dizabilități”, ne-am ocupat de ea în cadrul consiliului profesoral prin citirea și discutarea unor capitole, dar și prin studiul individual al colegilor care au simțit nevoia de a obține informații despre bolile psihice la persoanele cu dizabilități.

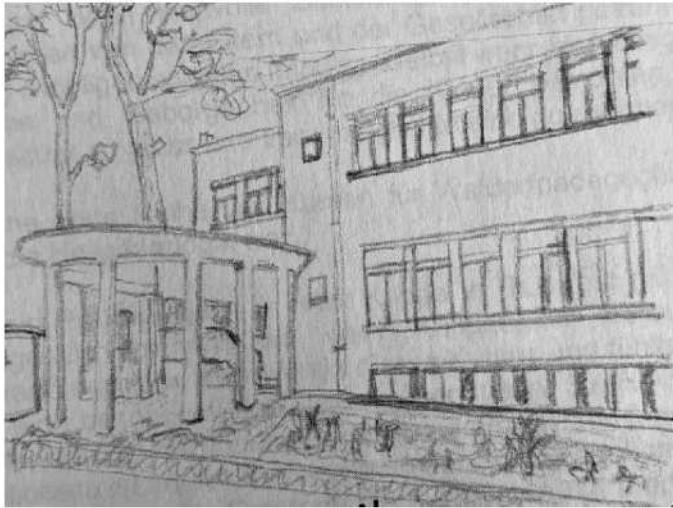
Și ca să nu uităm de copii: suntem bucuroși să vă informăm că în acest an școlar avem două clase preșcolare, eu însămi fiind învățătoare la una dintre ele. Pentru mine personal, copiii din această clasă reprezintă o mare provocare, deoarece unii dintre ei au diagnostice genetice foarte rare (sindromul Jacobs, tetrasomia X). Experiența echipei de profesori de la această clasă ne ajută să găsim căi și mijloace de a le oferi copiilor activități semnificative pentru dezvoltarea lor armonioasă. Cealaltă clasă preșcolară este însoțită de o nouă colegă în pedagogie curativă, care are însă cunoștințe de pedagogie Waldorf. Ea se confruntă cu aceleași provocări, dar reușește cu succes, împreună cu echipa de profesori a clasei, să formeze un grup frumos și armonios.

De menționat este și faptul că, începând cu acest an școlar, toate clasele au un program școlar prelungit.

Suntem bucuroși să vă împărtășim că toți colegii de la Corabia pregătesc împreună cu copiii, părinții și personalul școlii Bazarul de Flori.

În numele colegilor mei de la Corabia, vă doresc toate cele bune!

Impresii Corabia

Instruire practică oferită de Bogdan Leonte

Empowerment prin artă - Metode creative pentru lucrul cu persoane care au nevoie de sprijin

Workshopul de două zile „Empowerment prin artă” se adresează angajaților din centrul pentru adulți cu nevoie de sprijin din Pantelimon. Acesta îmbină practica creativă cu teoria ușor de înțeles și oferă abordări practice pentru a întări persoanele cu nevoie de sprijin în autodeterminare și capacitate de exprimare.

În prima zi, accentul este pus pe conștientizarea de sine și empowerment. Participanții își reflectă propriile atitudini și învață metode prin care clienții își pot descoperi și face vizibile punctele tari. Tehnici creative precum pictura, desenul sau colajele sunt folosite în mod specific ca instrumente orientate spre resurse.

A doua zi este dedicată temelor legate de atitudine, limite și comunicare în activitatea de zi cu zi. Pe baza unor exerciții creative și a unor exemple practice de caz, participanții dezvoltă strategii pentru a promova autoeficacitatea, a respecta limitele și a însoți constructiv situațiile dificile.

Workshopul oferă spațiu pentru schimb, reflecție și experimentare practică – cu scopul de a consolida siguranța acțiunii profesionale și de a implementa eficient empowerment-ul în viața de zi cu zi.

Viziunea Asociației Prietenia pentru viitorul persoanelor asistate în Pantelimon, din perspectiva asistentei sociale din Pantelimon, Aura Mirancea

Viziunea asociației pentru viitorul persoanelor asistate care trăiesc în Pantelimon se concentrează pe o viață plină de demnitate, siguranță și sens, în care fiecare om este recunoscut și sprijinit ca individ unic.

Ne dorim ca persoanele asistate să trăiască într-un mediu stabil, previzibil și marcat de empatie, care oferă protecție, continuitate și oportunități de dezvoltare adaptate abilităților fiecăruia.

Beneficiarii care locuiesc în Pantelimon sunt persoane fără sprijin familial, fără părinți, care și-au petrecut întreaga viață în instituții. Deoarece le lipsește experiența unui mediu familial și a unei integrări reale în comunitate, nu au avut ocazia să afle ce înseamnă apartenența socială, relațiile naturale sau siguranța emoțională a unui adevărat „acasă”. În același timp, societatea nu este încă pe deplin pregătită să ofere nivelul de siguranță, înțelegere și protecție de care aceste persoane au nevoie pentru a se integra complet.

În acest context, integrarea socială reprezintă un proces extrem de delicat și complex, în special având în vedere faptul că majoritatea persoanelor asistate suferă de deficiențe severe. Asociația depune eforturi continue pentru a crea punți sigure între persoanele asistate și comunitate prin introducerea treptată, activități ghidate și cadre atent structurate, care nu provoacă temeri sau riscuri, ci acceptare, familiaritate și echilibru emoțional.

„Locuința protejată” (Sheltered housing) reprezintă pentru cei nouă beneficiari un loc al siguranței și apartenenței – un cămin în care se sprijină reciproc, construiesc relații stabile și se simt cu adevărat „acasă”. Viața în casa rezidențială nu este doar o formă de protecție, ci o alternativă umană la instituționalizare, oferind un mediu de viață foarte apropiat de cel familial, cu rutine clare, relații semnificative și sprijin constant din partea unei echipe multidisciplinare dedicate.

Pe termen mediu și lung, viziunea noastră se concentrează pe menținerea acestui cadru sigur, dezvoltarea unui nivel maxim de autonomie funcțională și întărirea sentimentului de apartenență. Știm că pentru acești beneficiari stabilitatea, continuitatea și relațiile previzibile sunt esențiale pentru calitatea vieții lor. Suntem ferm convinși că fiecare om, indiferent de istoria sa de viață sau de gradul de dizabilitate, are dreptul la un cămin, la protecție și la o viață trăită în respect și demnitate.

Trecutul, prezentul și viitorul asistenței sociale în Pantelimon din perspectiva directorului executiv Mugur Ciobanu.

Acum șase ani, am primit în instituția noastră beneficiari din instituțiile de stat. Aceștia locuiesc aici permanent și beneficiază atunci de serviciile sociale oferite de centrul nostru din Pantelimon.

Privind evoluția lor, se poate constata o dezvoltare pozitivă la toți. Acest lucru ne întărește convingerea că mediul familial în care își desfășoară viața de zi cu zi este bun. Mai presus de toate, au câștigat încredere în sine și siguranță, iar centrul nostru a devenit pentru ei un „acasă”.

Având în vedere noile directive europene privind integrarea persoanelor cu dizabilități în societate, considerăm că centrul nostru le oferă condiții optime de viață, fiind integrați ca o mare familie în societatea care ne înconjoară.

Aplicăm întotdeauna conceptul „PAT”, dezvoltat și testat de-a lungul timpului, care vine de la Practică, Artă și Teorie.

Prin „Artă” înțelegem activități muzicale, teatru, desen, sport, plimbări etc., dar totul cu măsură și adaptat nevoilor specifice ale persoanelor, în concordanță cu mijloacele financiare disponibile. În prezent, costul mediu lunar pentru îngrijirea unui client se ridică la 2300 de euro.

Cum văd viitorul?

Având în vedere evoluția lor pozitivă, sunt convins că putem păstra și consolida ceea ce am realizat până acum, continuând să le oferim sprijin și rămânând conștienți de necesitatea acestui sprijin până la sfârșitul vieții lor.

Pantelimon și locuitorii săi

A trăi autodeterminat – Viziune, practică și viitor

Contextul meu personal

Anul acesta împlinesc 44 de ani. De la naștere, probabil am suferit de o dispraxie verbală și motorie, ceea ce mi-a întârziat dezvoltarea limbajului și a acțiunii. De asemenea, m-am simțit împovărat din cauza clarviziunii mele, deoarece nu puteam separa diferitele lumi. În plus, evaluarea greșită a medicilor și a pedagogilor curativi, care m-au clasificat ca având o dizabilitate cognitivă, m-a determinat să mă retrag din ce în ce mai mult din viață. Toate acestea m-au traumatizat în așa măsură încât, în anii tinereții, am renunțat atât la limbaj, cât și la capacitatea de a acționa.

După terminarea școlii, părinții mei au căutat pentru mine o situație de locuit și de muncă în peste 30 de instituții. Eram clasificat ca fiind un client extrem de dificil. În instituția găsită în cele din urmă, după aproape doi ani, am fost internat la psihiatrie ca fiind neasistabil. Din fericire, am stat doar o săptămână în acel loc inuman. Părinții mei au găsit o altă posibilitate de cămin pentru mine. Deși era mai bună decât tot ce experimentasem anterior, nici acolo nu mă simțeam cu adevărat recunoscut ca un om întreg. Eram subponderal, practic nu mai dormeam și eram o epavă.

Acest profund sentiment de disperare interioară de a nu fi văzut ca o persoană cu intelectul intact m-a determinat, la vârsta de 32 de ani, să le comunic părinților mei prin Comunicare Sprijinită (facilitated communication, fc) că nu mai pot continua să-mi duc viața în instituții și că doresc să-mi înființez propria instituție.

Viziune

Ajunsesem acum în punctul în care visele mele pentru o viață bună puteau deveni realitate. Aveam această viziune, pe care doresc să o descriu acum, în mine de mult timp.

Văd o mică comunitate rezidențială cu 4 – 5 persoane cu diverse dizabilități. Astfel de combinații de oameni cu dizabilități diferite au ceva bun, deoarece oferă oportunități de ajutor reciproc atât celor apti din punct de vedere cognitiv, cât și celorlalți. Am experimentat acest lucru în mod repetat și văd că se poate dezvolta o bună stimă de sine atunci când ne putem sprijini reciproc în respect și prețuire reciprocă.

Văd necesitatea ca noi toți să discutăm despre cum experimentăm alimentația și ce anume ne dorim. Nimeni nu ar trebui să domine aici cu ideile sale, dar trebuie conștientizat mereu faptul că alimentația este de o importanță centrală pentru bunăstarea noastră.

De asemenea, consider că modul în care oamenii primesc asistență medicală este adesea o mare problemă. Aș dori să mă bazez mult mai mult pe produse naturale, medicamente și metode terapeutice naturiste. Nu ar trebui administrate niciodată psihofarmace fără a informa bine persoanele vizate și fără a le întreba dacă își doresc cu adevărat acest lucru. Am abilitatea de a vedea bolile prin clarviziunea mea și aș putea aduce o contribuție și în acest sens. Îmi doresc pur și simplu să dezvolt mai multă responsabilitate personală, autodeterminare și căi individuale, care în cele din urmă să fie în beneficiul nostru, dar și al societății.

Am, de asemenea, dorințe legate de activitățile artistice. Mi-ar plăcea ca, din când în când, în comunitatea rezidențială să vină o persoană care să ne aducă muzică bună sau să ne îmbogățească cu o lectură ori o prelegere. Numai așa ne este activată latura spirituală.

Practică

Astăzi, la unsprezece ani de la decizia mea de a nu mă mai întoarce în instituție, trăiesc o viață ca pe o altă planetă. Locuiesc în propriul meu apartament, sprijinit de o echipă de patru persoane cu timp parțial de lucru. Părinții mei sunt, de asemenea, implicați.

În continuare am nevoie de sprijin în toate domeniile vieții. Însă problemele mele s-au diminuat de când trăiesc cu asistență personală, ca urmare a unei bune însoțiri. Din păcate, Comunicarea Sprijinită funcționează deocamdată doar cu foarte puține persoane în așa fel încât să pot purta conversații bune. Aici este nevoie de încă multă răbdare din partea mea, dar și din partea însoțitorilor mei.

Acum pot participa la viață ca un om cu drepturi egale. Astfel, pot co-decide la ședințele de echipă, conduc interviuri de angajare și spun pe cine doresc să angajez.

Văd din experiența de mulți ani că angajații sunt întotdeauna bine motivați în interacțiunea cu noi, persoanele asistate, atunci când își pot co-proiecta ei înșiși locul de muncă. Astfel, este esențial ca planurile de lucru și procesele de muncă să fie organizate de echipă însăși și discutate cu noi, rezidenții. În acest fel, înțelegem mai bine nevoile angajaților și suntem mai motivați să ajutăm acolo unde este posibil. Esențială este autodeterminarea și co-decizia tuturor celor din comunitate. Abia atunci toți sunt recunoscuți ca oameni întregi și se întâlnesc de la egal la egal.

Trăiesc în cartierul meu cu oameni care mă recunosc ca vecin cu nevoile mele de sprijin, dar și cu abilitățile mele.

Încet, dar sigur, stima mea de sine crește și am recâștigat motivația de a mă dezvolta. Astfel, am devenit în sfârșit un om printre oameni. Înainte nu aveam deloc perspective de viață și, de fapt, voiam doar să mor.

Viitor

Îmi doresc ca și în viitor să trăiesc cât mai autodeterminat posibil, deoarece doar această formă creează premisa de a mă implica în viață în felul meu personal.

Formele de viață trebuie să pornească de la nevoile individuale ale fiecărui om în parte. Acest lucru oferă o varietate de noi forme și locuri de viață pentru persoanele cu nevoie de sprijin, pe care aproape nimeni nu și le poate imagina. În prezent, domină cerințele instituțiilor, care sunt marcate de reglementările abuzive ale statului. Ce treabă are statul să intervină aici? Asta aduce doar haos. În sfera socială, oamenii ar trebui să se sprijine prin acorduri libere.

Văd că tot mai multe persoane cu nevoie de sprijin își doresc o viață autodeterminată, lucru care ne este acordat și de Convenția ONU privind Drepturile Persoanelor cu Dizabilități (CRPD).

Comentariu la rapoartele despre formele de comunitate de Mathias

Clauberg

Aceste 3 articole de Aura Mirancea și Mugur Ciobanu din Pantelimon (RO), și Domenig Gaegauf din Langenbruck (CH), despre comunități pentru oameni din spectrul mișcării de incluziune socială, doresc în primul rând să evidențieze dezvoltarea viitoare, care este importantă pentru autori.

Desigur, experiențele acumulate și cunoștințele despre proiectele deja realizate reprezintă baza pentru ceva nou. Cu toate acestea, se pune întrebarea fundamentală dacă viitorul nu poate fi cu adevărat ceva ce nu a mai existat niciodată?

Această întrebare îmi provoacă imediat următoarea întrebare:

Cum trebuie gândită și simțită dezvoltarea, care stă de asemenea la baza socialului, adică în mod viu și spiritual? Sau totul este doar „management de proiect” bazat pe ceea ce există deja?

Ce forme de conștiință ne stau la dispoziție chiar de astăzi?

Cercetătorul naturii H.C. Zehnder propune un „proces de realizare în 4 etape: de la intuiția pur spirituală, trecând prin inspirație (înrudită cu auzul), la imaginația picturală (înrudită cu văzul), până la percepția concretă, materială a subiectului.” (Vezi articolul său în revista săptămânală „Das Goetheanum” nr. 11 din 13 martie 2026)

Această sugestie din goetheanismul de orientare antroposofică pare promițătoare pentru practica oamenilor în căutare, care doresc să reînnoiască și să modeleze comunitățile, în loc să le administreze doar.

Mesaj-EU

Eu,
Om cu suprafață desfigurată,
Eu deranjez și irit,
Eu și alți câțiva.
Noi, prin felul nostru de a fi, trezim suflete amorțite.
Aceasta este șansa de a sparge granițele blocate.
Să spargem granițele
În gândirea noastră, în simțirea noastră!
Vor apărea întrebări din profunzimile umane despre condiția noastră de om:
Cine sunt eu, de unde vin?
Ce mi-am propus în această viață?
Da, de unde vin cu adevărat?
Den Urgrund meiner Biografie, kenne ich ihn?
Și deodată îmi devine clar:
În întâlnirea cu Voi,
În întâlnirea cu Tine
Trăiesc.
Abia atunci sunt cu adevărat om,
Îmi am locul meu.
În sfârșit o simt, o știu foarte clar:
Dacă trăiesc cu sau fără dizabilitate,
Nu are nicio legătură cu toate acestea.
Suntem pur și simplu oameni,
Pe deplin oameni,
Fără doar și poate!

Domenig Christian Gaegauf și Mathias Clauberg

Raportul unui voluntar pe un an în Pantelimon 2024/2025

Sunt Timon, voluntarul care a ajutat la Centrul Pantelimon din august 2024 până în august 2025.

Îmi amintesc și acum foarte bine primele mele ore în România; eram bolnav. Îndrumătorul meu, Mugur, m-a luat de la aeroport. M-a condus pe centură în jurul uriașului oraș București până în suburbia Pantelimon, pe care până atunci o cunoșteam doar de pe Google Maps. În spatele Penny-ului s-a deschis poarta de metal, în fața căreia se terminau imaginile de pe Street View. În mijlocul acestui orașel foarte dens construit se afla aproape un parc cu livezi de pomi fructiferi, solarii, terenuri și, mai ales, multe găini și pisici. Și vreo două duzini de oameni calzi.

Mugur mi-a mai arătat cele patru camere de voluntari, dintre care anul acesta probabil doar una urma să fie ocupată, iar din momentul alegerii mele, prima mea zi a constat doar în a mă însănătoși.

După cum se poate vedea, Asociația Prietenia primește uneori mai mulți, alteori mai puțini voluntari. În același timp, voluntari ca mine vin desigur direct de pe băncile școlii și, prin urmare, adesea nu pot aduce niciun fel de experiență în domeniul social. Prin urmare, asociația trebuie să se organizeze la nivel de personal astfel încât să rămână operațională. Cu alte cuvinte, pentru ceea ce face asociația, nu este nevoie de voluntari. Atunci, ce am făcut eu acolo mai exact?

Au existat pentru mine două domenii de activitate: pe de o parte, am avut două mâini libere pentru toate acele activități care trebuiau făcute, dar care abia dacă aveau prioritate. Pe de altă parte, au existat acele sarcini pentru care eram totuși pregătit de acasă, dar care nu corespundeau imaginii clasice a unui centru rezidențial pentru persoane cu dizabilități.

În cea de-a doua categorie intră, de exemplu, faptul că în sala de evenimente a centrului de zi există un pian, dar pe toată proprietatea nu era nimeni care să știe să cânte la pian. În afară de mine, cel puțin. În același timp, faptul că nimeni nu-l mai folosise de mult timp s-a reflectat și în faptul că una dintre primele și cele mai lungi sarcini ale mele a fost să repar și să acordez întregul pian. Același lucru a fost valabil și pentru o chitară de acolo.

Alte activități pentru care am putut aduce competențe de acasă au fost, de exemplu, tăierea pomilor fructiferi, repararea bicicletelor sau cunoștințele mele anterioare de prelucrare a lemnului și a metalului.

Și în prima categorie? Aici intră metri de garduri care au primit de la mine o nouă vopsea, noul adăpost pentru găini, camera de masaj care trebuia tencuită din nou, o casă a scării proaspăt lăcuită, precum și un perete întreg de casă care a trebuit mai întâi curățat de resturile de vopsea veche înainte de a o primi pe cea nouă.

Finalul apoteotic al anului meu l-a reprezentat micul parc cu cascadă menționat în ultima scrisoare informativă, care a fost conceput și ca un semn durabil al muncii mele aici și care sper să mai reziste câțiva ani.

Cea de-a treia categorie, trecută sub tăcere, a fost reprezentată de sarcinile casnice simple sau de supravegherea persoanelor asistate timp de o oră sau două în timpul unei ședințe a angajaților permanenți.

În afara serviciului meu concret, viața mea din acest an a fost ciudată; am intrat în contact cu foarte mulți oameni în Pantelimon și București, deși cu o mare parte dintre ei îmi era greu să comunic chiar și în engleză. Și totuși, la un moment dat am început să-mi fac un „jurnal al oamenilor interesanți”, pentru acele contacte pe care nu vreau să le uit.

Contactul meu cu Germania a rămas, cu excepția câtorva vizite, în principal digital, și înainte de a ajunge în România, auzisem, din păcate, multe prejudecăți, pentru care trebuia să demonstrez contrariul. Cu excepția prejudecăților climatice categoric justificate legate de cele 40°C prelungite, până acum nu a trebuit să dau dreptate nimănui.

Chiar și bunicii mei, inițial sceptici, au putut fi între timp convinși de România și au renunțat la glumele cu mașini.

Dacă se va ivi ocazia, aș dori foarte mult să mă întorc. În secret, Bucureștiul va fi probabil pentru mine, pe termen lung, orașul în care am fost pentru prima dată cu adevărat adult.

Iar dacă se va ivi o ocazie și mai bună, atunci de data aceasta voi reuși să mă împrietenesc și cu Benni și Bella, cei doi câini de pază.

Timon aduce muzică în Pantelimon și se bucură (în portocaliu) alături de comunitate

Finanțele grupului RO 2025

Sold 01.01.2025: 3.085

Cheltuieli: Diverse: 105 | Total cheltuieli: 105

Venituri:

- Donații generale: 4.895

- Donații angajați SoHa: 1.630

- Diverse: 4

Total venituri: 9.614

Sold final 31.12.2025: 9.509

În 2025 nu am avut cheltuieli mari, însă donațiile de anul trecut vor fi necesare în curând pentru pompe de căldură aer-aer/aer-apă. Acestea vor ajuta la reducerea costurilor cu energia în Pantelimon, împreună cu instalațiile solare deja existente. Acest lucru este necesar deoarece costurile cu energia de la furnizorul de electricitate urmează să crească.

Din fericire, instituția din Pantelimon a reușit, prin concesionarea unui teren, să își reducă în mare măsură dependența economică de stat.

Independența economică asigură supraviețuirea în vremuri incerte.

Sperăm ca, datorită dumneavoastră, dragi donatori, să putem sprijini în continuare Pantelimonul.

În următorii ani, tema perfecționării profesionale rămâne importantă:

Bogdan Leonte își va continua cursurile pentru angajații din Pantelimon sub formă de instruire practică. De două ori pe an el vizitează instituția pentru a sprijini personalul prin consultanță și cursuri.

În perioada 02 octombrie - 06 octombrie 2026, angajați din România, de la Pantelimon și Három Galamb, vor veni din nou la conferința de toamnă a Secției pentru Pedagogie Curativă și Dezvoltare Socială Incluzivă. Tema conferinței va fi „Abundență și limite – Tranzițiile ca oportunitate”.

Așteptăm cu bucurie să auzim noutăți de la oaspeții noștri despre activitatea lor, precum și să avem un schimb intens de opinii pe marginea conținutului conferinței.

Vă mulțumim pentru sprijinul dumneavoastră loial,
cu salutări cordiale,
și din partea colegelor și colegilor din Pantelimon și de la Școala Corabia,
Heleen Biekart și Mathias Clauberg

Contact & Info

Sonnenhalde Gempen este acum o fundație.

Pentru donațiile dumneavoastră pentru România, noul număr de cont este:

IBAN: CH12 8080 8001 4685 0713 8

Raiffeisenbank Dornach, Bruggweg 129, CH-4143 Dornach

PC-40 9606-4 Bankclearingnr. 80939 SWIFT-CODE: RAIFF 22

Titularul de cont este:

Stiftung Sonnenhalde Gempen

Haglenweg 13

4145 Gempen

Contactul grupului pentru România al Sonnenhalde:

- Bogdan Leonte: bleonte@sonnhalde.ch

- Heleen Biekart: hbiekart@vtxmail.ch (Abonare/dezabonare scrisoare informativă, modificări de adresă)

- Mathias Clauberg: mclauberg@vtxmail.ch

Contact în România:

pantelimon@prietenia.org | www.prietenia.org

ASOCIAȚIA PRIETENIA - CENTRUL DE SOCIOTERAPIE PANTELIMON

Localitate Pantelimon, Str. Sf. Gheorghe nr. 46, Județ Ilfov, România

Contact pentru vizitatori în Pantelimon: Mugur Ciobanu: vm.ciobanu@gmail.com

Contact pentru vizitatori la Corabia: Claudia Antochi-Stoica: claudia0275@yahoo.com

